

La por els guiava per camins ignots
Escapant de la guerra, de la fam, del terror,
Sense mirar enrere, sense enterrar els morts.
Restes de les seues vides deixaven a poc a poc,
Una clau a la butxaca que ploraria un pany nou,
Tots de pressa caminaven, les criatures al coll.
En atènyer la frontera incrementava el temor,
Si els feien tornar arrede, no els espera res de bo.
Dels que van passar la tanca, no sobrevisqueren molts,
Entre fam, fred i misèria van malviure en aquell lloc.
La platja d'Argelès soterrant l'últim enyor...
Esperances arrancades amb unghes pels vencedors,
Xuclades, obliterades, esborrades del record.
I si els vençuts no oblidaren, tampoc no oblidaré jo,
La memòria és per respecte, per restituir l'honor
I és la Història les històries i les memòries de tots.

Autora: Lluïsa N.Vicent

Nom i cognoms: Lluïsa Nieddu Vicent